

PRACE NAUKOWE

Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu

RESEARCH PAPERS

of Wrocław University of Economics

Nr 392

Gospodarka regionalna w teorii i praktyce

Redaktorzy naukowi
Elżbieta Sobczak
Dariusz Głuszczyk
Marek Obrębalski

Wydawnictwo Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu
Wrocław 2015

Redakcja wydawnicza: Barbara Majewska

Redakcja techniczna i korekta: Barbara Łopusiewicz

Łamanie: Agata Wiszniowska

Projekt okładki: Beata Dębska

Informacje o naborze artykułów i zasadach recenzowania
znajdują się na stronie internetowej Wydawnictwa
www.pracnaukowe.ue.wroc.pl
www.wydawnictwo.ue.wroc.pl

Publikacja udostępniona na licencji Creative Commons
Uznanie autorstwa-Użycie niekomercyjne-Bez utworów zależnych 3.0 Polska
(CC BY-NC-ND 3.0 PL)

© Copyright by Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu
Wrocław 2015

ISSN 1899-3192
e-ISSN 2392-0041

ISBN 978-83-7695-510-0

Wersja pierwotna: publikacja drukowana

Zamówienia na opublikowane prace należy składać na adres:
Wydawnictwo Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu
tel./fax 71 36 80 602; e-mail: econbook@ue.wroc.pl
www.ksiegarnia.ue.wroc.pl

Druk i oprawa: TOTEM

Spis treści

Wstęp	7
Franciszek Adamczuk: Szlak turystyczny Via Sacra w Euroregionie Nysa jako regionalny produkt turystyczny	9
Tomasz Bartłomowicz, Lucyna Wojcieszka: Metody wyborów dyskretnych w badaniach preferencji konsumentów usług hotelarskich powiatu jeleniogórskiego	17
Iwona Franczak: Specjalne strefy ekonomiczne jako czynnik aktywizacji gospodarczej regionu	26
Dariusz Głuszczuk: Regionalny fundusz wspomagania transakcji finansujących innowacje – ujęcie koncepcyjne.....	36
Maria Kola-Bezka: Wybrane uwarunkowania klimatu przedsiębiorczości w regionach wschodniego pogranicza UE i Białorusi	44
Marian Maciejuk: Wykorzystanie funduszy unijnych w jednostkach samorządu terytorialnego w województwie dolnośląskim w latach 2007-2013.	53
Aneta Mędzia: Europejskie ugrupowania współpracy terytorialnej w Polsce – wstępna ocena	62
Jan Polski: Spójność terytorialna jako podstawa polityki regionalnej	73
Jan Stachowicz, Sławomir Olko: Procesy wdrażania regionalnej strategii innowacji jako reifikacja sieci działań – przykład województwa śląskiego	81
Jadwiga Suchecka, Edyta Żmurkow-Poteralska: Innowacyjność a zmiany strukturalne rynku pracy w województwie łódzkim.....	90
Olimpia Stanaszek: Badanie jakości życia w Polsce.....	99
Edyta Szafranek: Zintegrowane inwestycje terytorialne jako narzędzie budowy potencjału obszarów funkcjonalnych. Przykład Kędzierzyńsko-Kozielskiego Subregionalnego Obszaru Funkcjonalnego	109
Marek Szajt: Przestrzenne zróżnicowanie w finansowaniu działalności B+R jako miara potencjału innowacyjnego	119
Kinga Szmigiel: Nowa koncepcja finansowania innowacji w przedsiębiorstwach w okresie programowania 2014-2020	129
Piotr Szwinta: Możliwości rozwoju transgranicznych klastrów turystycznych w Polsce	138
Grzegorz Tekieli: Niewykorzystany kapitał ludzki w podregionach województwa dolnośląskiego	147
Arkadiusz Wojtkiewicz: Efekty społeczne bezpośrednich inwestycji zagranicznych w Jeleniej Górze oraz w powiecie jeleniogórskim.....	155
Jolanta Zawora: Regionalne zróżnicowanie sytuacji finansowej gmin w Polsce	164

Summaries

Franciszek Adamczuk: Via Sacra as a regional tourism product in the Neisse Euroregion	9
Tomasz Bartłomowicz, Lucyna Wojcieszka: Discrete choice methods in the research of preferences of hospitality services consumers in Jelenia Góra district	17
Iwona Franczak: Special economic zones as a factor for activating regional economies	26
Dariusz Głuszczyk: Regional support fund for the financing innovations transactions – conceptual approach	36
Maria Kola-Bezka: Selected determinants of entrepreneurship climate in the regions of eastern borderland of the eu and belarus	44
Marian Maciejuk: The use of European Union funds in local government units in Lower Silesia Voivodeship in the period 2007-2013	53
Aneta Mędzia: The european grouping of territorial cooperation in Poland – preliminary assessment	62
Jan Polski: Territorial cohesion as the basis for the regional policy	73
Jan Stachowicz, Sławomir Olko: Implementation of the regional innovation strategy as the network of activities – example of the Śląskie Voivodeship	81
Jadwiga Suchecka, Edyta Żmurkow-Poteralska: Innovation vs. structural changes in the labour market in the Lodzkie province	90
Olimpia Stanaszek: Study of quality of life in Poland	99
Edyta Szafranek: Integrated territorial investments as a tool of building the capability of functional areas on the example of Kędzierzyńsko-Kozielski Sub-regional Functional Areas	109
Marek Szajt: Spatial differentiation in funding of R&D activity as a measure of innovative potential	119
Kinga Szmigiel: A new concept of innovations financing in enterprises in the programming period 2014-2020	129
Piotr Szwinta: Tourism clusters development prospects in the border-adjacent areas of Poland	138
Grzegorz Tekieli: Unused human capital of Lower Silesia Voivodeship sub-regions	147
Arkadiusz Wojtkiewicz: Social effects of foreign direct investment in Jelenia Góra and the district of Jelenia Góra	155
Jolanta Zawora: Local differences in the financial situation of municipalities in Poland	164

Dariusz Głuszcuk

Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu

e-mail: dariusz.gluszcuk@ue.wroc.pl

**REGIONALNY FUNDUSZ WSPOMAGANIA
TRANSAKCJI FINANSUJĄCYCH INNOWACJE –
UJĘCIE KONCEPCYJNE**

**REGIONAL SUPPORT FUND FOR THE FINANCING
INNOVATIONS TRANSACTIONS –
CONCEPTUAL APPROACH**

DOI: 10.15611/pn.2015.392.04

Streszczenie: Regionalny Fundusz Wspomagania Transakcji Finansujących Innowacje to podmiot, który ma wspierać mikro-, małe i średnie przedsiębiorstwa wdrażające nowe lub istotnie ulepszone rozwiązania – np. produktowe lub procesowe – w rejonie jego działalności. Wsparcie Funduszu przyjmie formę poręczeń za zobowiązania innowatorów z tytułu zaciągniętych pożyczek i kredytów, a także subsydiowania spłaty odsetek od tych zadłużeń. W koncepcyjnym ujęciu tej struktury zaprojektowano rozwiązania ułatwiające gromadzenie środków na depozyt poręczycielski (niekonwencjonalna oferta korzyści dla deponentów), usprawniające jego wykorzystanie (zasada mnożnika kapitałowego, reguła kwartalnego uaktualniania sum poręczenia), a także doprecyzowano zasady transakcji poręczeń oraz towarzyszących im operacji gospodarczych, w tym m.in. w zakresie deponowania środków finansowych na koncie Funduszu i lokowania jego wolnych zasobów.

Słowa kluczowe: finansowanie działalności innowacyjnej, fundusz wspomaganie transakcji finansujących innowacje.

Summary: Regional Support Fund for the Financing Innovation Transactions represents an entity which has been established to support micro, small and medium enterprises implementing new or significantly improved solutions – e.g. product or process oriented ones – in the region covered by its activity. The support offered by the Fund takes the form of guarantees for innovators' obligations resulting from loans and credits taken, as well as subsidizing interest repayment from these debts. Conceptual presentation of this structure offers solutions supporting collecting means for the deposit guarantee (an unconventional offer of benefits for depositors), facilitating its usage (capital multiplier rule, the rule of guarantee sums quarterly update). The rules of guarantee transactions were also more clearly specified, as well as the accompanying economic operations, among others, with regard to depositing financial means at the Fund account and investing its available resources.

Keywords: financing of innovation activities, fund of supporting financing innovations transactions.

1. Wstęp

Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej wprowadza generalny zakaz udzielania pomocy publicznej przedsiębiorstwom. W art. 107 ust. 1 stwierdza się, że każda oferowana pomoc, w jakiegokolwiek postaci, ze strony państwa członkowskiego lub z jego zasobów, która łamie lub grozi zakłóceniem warunków konkurencji przez selektywne uprzywilejowanie niektórych firm lub produkcji określonych towarów jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi [Wersja skonsolidowana Traktatu] Regule tej towarzyszą jednak pewne wyjątki, usystematyzowane w dwóch grupach. Pierwsza z nich precyzuje formy wsparcia zgodne z rynkiem wewnętrznym (m.in. pomoc ukierunkowaną na likwidację szkód wywołanych przez klęski żywiołowe lub inne nadzwyczajne zdarzenia losowe), druga natomiast określa potencjalne, podlegające ocenie Komisji Europejskiej obszary pomocy publicznej (np. wsparcie rozwoju gospodarczego regionów o bardzo niskim poziomie życia lub zatrudnienia). Wymienione zbiory zastrzeżeń nie mają charakteru zamkniętego, gdyż Rada UE może zezwolić na stosowanie innych kategorii pomocy ze strony państwa [Wersja skonsolidowana Traktatu, art. 107]. W ten sposób z regulacji artykułu 87 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (obecny art. 107 Traktatu o funkcjonowaniu UE) została wyłączona m.in. pomoc na działalność badawczą, rozwojową i innowacyjną, a także związana ze wsparciem rozwoju sektora MŚP [Bąkowski 2008, s. 249].

Elastyczne podejście do problemu pomocy publicznej sprawia, że mogą powstać jej kategorie, które mieszczą się w regułach funkcjonowania rynku wewnętrznego. Fakt ten powinno się wykorzystać, powołując do życia Regionalny Fundusz Wspomagania Transakcji Finansujących Innowacje (RFWTFI). Opracowanie koncepcji tej struktury przyjęto za cel niniejszego artykułu.

2. Idea i kluczowe zasady działalności RFWTFI

Regionalny Fundusz Wspomagania Transakcji Finansujących Innowacje (RFWTFI) będzie podmiotem wspierającym mikro-, małe i średnie przedsiębiorstwa, które implementują (faza startu, rozwoju lub ekspansji) innowacyjne rozwiązania (np. produktowe, procesowe) w rejonie jego działalności (obszar województwa). Pomoc RFWTFI przyjmie formę poręczeń za zobowiązania przedsiębiorców z tytułu zaciągniętych pożyczek i kredytów na rzecz pokrycia kosztów nowych lub istotnie ulepszonych rozwiązań w skali regionu i/lub podmiotów je wdrażających, a także subsydiowania spłaty odsetek od tych zadłużeń. W tej perspektywie sensem istnienia projektowanego funduszu będzie zwiększanie dostępności innowatorów do oferty pożyczkowej i kredytowej instytucji finansowych.

Wypełnienie misji RFWTFI wiąże się przede wszystkim ze zgromadzeniem odpowiednich kapitałów, które staną się podstawą udzielania poręczeń i partycypowania w spłacie długów wspomaganych przedsiębiorstw. Źródłem finansowania tych działań

będzie depozyt poręczycielski, czyli suma środków pieniężnych wpłaconych przez osoby fizyczne, prawne oraz jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej na konto funduszu i zainwestowanych za jego pośrednictwem w bezpieczne lokaty finansowe. Motywacją do powierzania nadwyżek finansowych RFWTFI nie mogą być wyłącznie dochody odsetkowe z depozytów bankowych, bonów NBP, obligacji Skarbu Państwa czy podobnych form zyskowego zagospodarowywania wolnych środków pieniężnych, bo oszczędności te będą obciążone ryzykiem wynikającym z zawieranych umów poręczenia. Jego jedyną i adekwatną rekompensatą muszą być dodatkowe profity deponentów w postaci prawa do udziału w przyszłych zyskach beneficjentów pomocy, bez tytułu własności do ułamkowej części ich przedsiębiorstw, ale w ściśle oznaczonym czasie. Szczegóły takich ustaleń należy doprecyzować z uwzględnieniem struktury źródeł finansowania projektu (kapitały własne, pożyczka lub kredyt), proporcji przedkładanych zabezpieczeń (innowator, poręczyciele funduszu) oraz okresu trwania zobowiązania. Pełne miesiące spłaty pożyczki (alternatywnie kredytu) powinny definiować czas korzystania przez poręczycieli z prawa do udziału w zyskach przedsiębiorcy (liczony od momentu wejścia firmy na rynek), natomiast rozmiary tej partycypacji określa prosta reguła:

$$D = \frac{P \cdot U}{100},$$

gdzie:

D – udział poręczycieli funduszu (RFWTFI) w zyskach wspomaganego podmiotu,

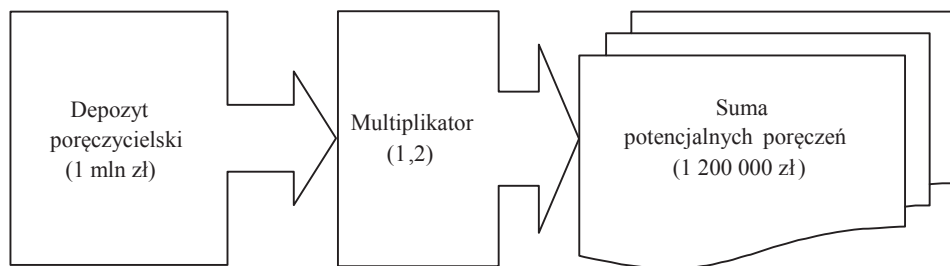
P – udział poręczenia RFWTFI w ogólnej strukturze przedłożonych zabezpieczeń,

U – udział pożyczki (lub kredytu) w strukturze źródeł finansowania projektu innowacyjnego.

Przykładowo, jeśli udział poręczenia funduszu w ogólnej strukturze przedłożonych zabezpieczeń wyniósłby 80%, a pożyczka z 5-letnim okresem spłaty finansowałaby 20% kosztów innowacyjnej inwestycji, to poręczającemu za nią podmiotowi przysługiwałby 16% udział w zysku innowatora w ciągu 60 miesięcy.

Reguła ta wydaje się w pełni zasadna w przypadku projektów w fazie startu (wysokie ryzyko), ale nie powinna znajdować prostego przełożenia w sytuacji poręczenia za zobowiązania finansujące rozwój bądź ekspansję określonych przedsięwzięć (niższe ryzyko). Wówczas koszt poręczenia (udział poręczyciela w przyszłych zyskach innowatora) należałoby ustalić w drodze wzajemnych uzgodnień między stronami umowy. Ponadto kwestią oczywistą jest, że brane pod uwagę zyski przedsiębiorstwa mogą być uwzględniane wyłącznie w tej części, którą generują wdrożone innowacje.

Dodatkową zachętą do zyskowego poręczania za ryzykowne przedsięwzięcia będzie tzw. zasada mnożnika kapitałowego. W jej świetle depozyt poręczycielski (DP) nie zdefiniuje górnej granicy wartości poręczanych projektów. Skalę tej aktywności wyznaczy iloczyn mnożnika i DP [Gajewski i in. 2000, s. 8; *Kierunki rozwoju...*, s. 12]. Przykładowo, jeśli fundusz zgromadzi milion złotych i przyjmie mnożnik na poziomie 1,2, to całkowita kwota potencjalnych poręczeń wyniesie 1,2 mln zł (rys. 1).

Rys. 1. Zasada mnożnika kapitałowego

Źródło: opracowanie własne.

W ten sposób każdy uczestnik funduszu otrzyma możliwość większego zaangażowania się w działalność innowacyjną wybranych podmiotów i czerpania z tego tytułu dochodów, niż wynikałoby to z jego zdeponowanych środków. Sposobności takie otwiera nikłe prawdopodobieństwo porażki wspieranych projektów o wartości przewyższającej sumę depozytu poręczycielskiego. Ponadto warto zauważyć, że wynegocjowanie multiplikatora na poziomie 1,2, a nawet wyższym (np. z przedziału 1,2-2,0) [Raport 2014, s. 6], wesprze korzyści, które odniosą instytucje kredytowe i pożyczkowe. Działalność RFWTFI przyczyni się do wzrostu ich akcji kredytowych i pożyczkowych przy ograniczonym poziomie ryzyka. Ryzyko kredytodawcy lub pożyczkodawcy sprowadzi się tylko do należności nieporęczanej przez fundusz. Multiplikator można zatem postrzegać jako koszt redukcji ryzyka.

Tabela 1. Mechanizm kwartalnego uaktualniania sumy poręczenia w relacji do stanu zadłużenia pojedynczego pożyczkobiorcy (alternatywnie kredytobiorcy)

Kwartał	Saldo pożyczki lub kredytu w <i>i</i> -tym kwartale	Rata kapitałowa (płatność na koniec <i>i</i> -tego kwartału)	Wartość poręczenia (50% aktualnego zadłużenia)
I	75 000	25 000	37 500
II	50 000	25 000	25 000
III	25 000	25 000	12 500
IV	0	0	0

Źródło: opracowanie własne.

Zasadę mnożnika kapitałowego uzupełni reguła kwartalnego uaktualniania sum poręczenia w relacji do aktualnych zadłużeń wspieranych przedsiębiorstw. Jej mechanizm rozbuduje potencjał funduszu, gdyż zwiększy ilość i wartość możliwych poręczeń w określonym czasie w ramach danego depozytu poręczycielskiego, a tym samym podniesie jego efektywność (tab. 1). Przykładowo, jeśli RFWTFI poręczy za 50% pożyczonego kapitału w wysokości 75 tys. zł i dług ten będzie spłacany na

koniec trzech kolejnych kwartałów w ratach po 25 tys. zł, to wartość poręczenia na 31 marca, 30 czerwca i 30 września wyniesie odpowiednio: 37 500, 25 000 i 12 500 zł, a uwalniane środki pieniężne staną się podstawą ochrony kolejnych transakcji.

Potrzeba zastosowania zasady kwartalnego uaktualniania sum poręczenia w relacji do aktualnych zadłużeń wspieranych przedsiębiorstw wynika również z konieczności zachowania współodpowiedzialności innowatorów i funduszu wobec pożyczkodawców i/lub instytucji kredytowych. Reguła ta wykluczy możliwość wyłącznego zaspokojenia roszczeń tych wierzycieli ze środków depozytu poręczycielskiego, gdyż zobowiązania gwarantowane jego środkami nigdy nie obejmą całości zadłużenia.

3. Reguły transakcji dokonywanych w ramach RFWTFI i jego zadania

Precyzując kluczowe zasady działania RFWTFI, należy przyjąć, że:

- każdy podmiot poręczający (osoba fizyczna, prawna, jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej) będzie gromadzić środki finansowe na indywidualnym koncie depozytowym,
- saldo środków na indywidualnym koncie depozytowym osoby fizycznej i prawnej (alternatywnie jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej) nie może być niższe niż odpowiednio 5 i 10 tys. zł,
- środki zgromadzone na koncie depozytowym osoby fizycznej nie powinny przekraczać 25% jej oszczędności (zasada fakultatywna),
- suma środków zgromadzonych na indywidualnych kontach depozytowych utworzy depozyt poręczycielski funduszu;
- środki zgromadzone w ramach depozytu poręczycielskiego będą lokowane przez fundusz w bezpieczne i dochodowe aktywa finansowe z zachowaniem racjonalnych zasad polityki lokacyjnej (dywersyfikacja, pewność, płynność, wiarygodność depozytariuszy),
- dochody z działalności lokacyjnej funduszu pomniejszone o koszty jego aktywności operacyjnej (maksymalnie 10% całkowitych dochodów odsetkowych) zasilą indywidualne konta depozytowe w proporcji adekwatnej do ich udziału w portfelu lokat i osiągniętych z tego tytułu zysków,
- każdy podmiot zostanie wyposażony w prawo wycofania środków pieniężnych z indywidualnego konta depozytowego w oznaczonym czasie (np. w ciągu 3 miesięcy od dnia złożenia stosownej dyspozycji), jeśli nie będą one obciążone zobowiązaniami w postaci poręczeń,
- selekcja przedsięwzięć objętych poręczeniem nastąpi na podstawie decyzji posiadaczy indywidualnych kont depozytowych, a ich wybory zostaną poprzedzone oceną projektów, którą przeprowadzi podmiot przenoszący lub udostępniający określoną ilość pieniędzy,
- środki zgromadzone na indywidualnym koncie depozytowym nie mogą wiązać się z poręczeniem jednego projektu w części większej niż 20% ich stanu,

- przedmiotem poręczenia stanie się wyłącznie przeniesiony na własność (umowa pożyczki) lub udostępniony (umowa kredytu) kapitał bez odsetek od tych zobowiązań,
- portfel poręczeń funduszu utworzą wyłącznie te projekty, które zostaną pozytywnie zweryfikowane (zadanie kredytodawcy lub pożyczkodawcy) i zgromadzą kapitały poręczycieli w wysokości wymaganego poręczenia,
- konsolidowanie kapitałów z indywidualnych kont depozytowych na rzecz poręczenia nastąpi z zachowaniem kolejności wpływu deklaracji uczestników funduszu,
- odpowiedzialność poszczególnych deponentów (poręczycieli) będzie różna, zależnie od ich decyzji i zasobności kont,
- spłata poręczanych projektów nie powinna przekraczać 5 lat,
- zobowiązania przedsiębiorcy (przeniesiony na własność lub udostępniony kapitał) muszą być zabezpieczone jego majątkiem w co najmniej 20%,
- środki zaangażowane w jednego przedsiębiorcę oraz podmioty z nim powiązane nie przewyższą 20% wartości depozytu poręczycielskiego,
- zyski przedsiębiorstw w części stanowiącej rekompensatę za ryzyko poręczenia będą zasilać wskazane konto funduszu, a następnie – pomniejszone o jego prowizję (propozycja – 5%) – zostaną przelane na indywidualne rachunki depozytowe w proporcji adekwatnej do ich udziału w portfelu poręczenia,
- maksymalna bezzwrotna pomoc finansowa na spłatę odsetek od zaciągniętych zobowiązań przez przedsiębiorców nie przekroczy 5% dochodów z rocznej działalności lokacyjnej funduszu, a także 50% wartości odsetek od poręczanych części pożyczek i/lub kredytów,

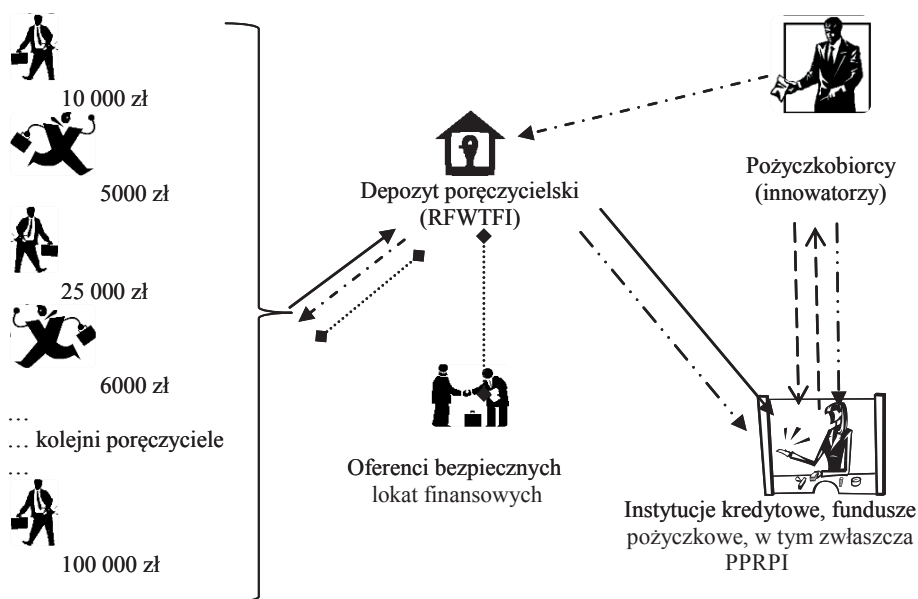
Tabela 2. Zasada podziału środków funduszu z działalności lokacyjnej w części przeznaczonej na subsydiowanie spłaty odsetek innowacyjnych przedsiębiorstw

Wspierane przedsiębiorstwa	50% rocznych odsetek od poręczanej pożyczki lub kredytu	Udział poszczególnych firm w zobowiązaniach funduszu z tytułu subsydiowania spłaty odsetek	5% rocznych dochodów funduszu z działalności lokacyjnej (budżet subsydiowania)	Nieodpłatna i bezzwrotna pomoc finansowa dla poszczególnych podmiotów
(1)	(2)	(3)	(4)	(5) = (3) · (4)
Firma A	5 000	0,25	8 000	2 000
Firma B	4 000	0,20		1 600
Firma C	3 000	0,15		1 200
Firma D	6 000	0,30		2 400
Firma E	2 000	0,10		800
Razem	20 000	1,00	–	8 000

Źródło: opracowanie własne.

- środki przeznaczone na subsydiowanie przedsiębiorstw zostaną podzielone według klucza, w którym uwzględni się możliwości finansowe funduszu (5% dochodów z rocznej działalności lokacyjnej) oraz udział poszczególnych firm w jego zobowiązaniach z tytułu nieodpłatnej i bezzwrotnej pomocy (tab. 2),
- środki przeznaczone przez fundusz na spłatę odsetek od pojedynczej transakcji (pożyczki, kredytu) nie przewyższą 50% tych kosztów, a wielkość takich subwencji każdorazowo określą możliwości finansowe funduszu i przyjęte zasady pomocy.

Zaproponowane reguły działalności RFWTFI uogólnia schematyczne ujęcie realizowanych w jego ramach transakcji poręczeń i towarzyszących im operacji gospodarczych (rys. 2).

Legenda:

- Indywidualne konta depozytowe i deklarowane poręczenia.
- - - - -> Kapitał (kwota pożyczki lub kredytu).
- · - · - · -> Finansowa rekompensata za ryzyko poręczenia (partycypacja w zyskach wpierych przedsiębiorstw).
- ◆ · · · · · ◆ Działalność lokacyjna i związane z nią dochody.
- · - · - · -> Spłata odsetek od zaciągniętego zobowiązania.

Rys. 2. Idea poręczeń w ramach RFWTFI i transakcji im towarzyszących

Źródło: opracowanie własne.

W zaprojektowanych relacjach między poręczającymi a innowatorami zasadniczą rolę będzie odgrywać RFWTFI. W jego kompetencjach znajdzie się:

- rzetelne informowanie przedsiębiorców o zasadach działalności funduszu,
- przyjmowanie kompletnych wniosków o udzielenie wsparcia finansowego,
- weryfikowanie projektów pod kątem ich ekonomicznej efektywności oraz innowacyjności z wykorzystaniem usług outsourcingowych (kredytodawców i pożyczkodawców),
- kojarzenie poręczycieli i pożyczkobiorców lub kredytobiorców (utworzenie i prowadzenie banku podmiotów regionalnych, oczekujących na wsparcie funduszu w postaci poręczenia oraz konsolidowanie kapitałów deponentów funduszu na rzecz tych poręczeń),
- nawiązywanie i pogłębianie współpracy z instytucjami kredytowymi i pożyczkowymi,
- poręczanie za zobowiązania pożyczkobiorców i kredytobiorców,
- bezpieczne i dochodowe lokowanie środków współtworzących depozyt poręczycielski,
- rozliczanie (podział) dochodów z udzielanych poręczeń i działalności lokacyjnej,
- ocena płynności prawnych zabezpieczeń pożyczkobiorcy lub kredytobiorcy,
- monitorowanie przedsięwzięć gospodarczych wspieranych przez fundusz,
- windykacja wierzytelności funduszu z tytułu udzielonych i zrealizowanych poręczeń na bazie prawa regresu.

4. Zakończenie

Przedstawiona koncepcja RFWTFI powinna skupić różne środowiska podmiotów. W jej ramach innowacyjne przedsiębiorstwa zyskają szerszy dostęp do usług pożyczkowych i kredytowych przy ograniczonym ryzyku oferujących je instytucji, a deponenti funduszu dostaną niekonwencjonalny i w miarę bezpieczny sposób pomnażania swoich kapitałów (nadwyżek finansowych). Triada tych korzyści, wsparta popularyzacją działalności funduszu, powinna przełożyć się na sukces tego przedsięwzięcia.

Literatura

- Bąkowski A., 2008, *Pomoc publiczna*, [w:] K. Matusiak (red.), *Innowacje i transfer technologii. Słownik pojęć*, Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości, Warszawa.
- Gajewski M., Kiliański T., Szczucki J., 2000, *Zasady organizacji i funkcjonowania funduszy poręczeń kredytowych*, Krajowe Stowarzyszenie Funduszy Poręczeniowych, Warszawa.
- Kierunki rozwoju funduszy pożyczkowych i poręczeniowych dla małych i średnich przedsiębiorstw w latach 2009-2013*, Ministerstwo Gospodarki (Dokument przyjęty przez Radę Ministrów w dniu 3 lutego 2009 roku), Warszawa.
- Raport*, 2014, *Raport o stanie funduszy poręczeniowych w Polsce. Stan na 31.12.2013 r.*, Krajowe Stowarzyszenie Funduszy Poręczeniowych, Warszawa, sierpień.
- Wersja skonsolidowana Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dz.Urz. UE C 115/47, 9 maja 2008 r.